

Vzhůru do dálek!

Nyní nás čekají dva až tři měsíce plně propamlskovaných stop. Tedy pamlsků do každé, ale opravdu každé šlápoty. Uvidíte, co na to řeknou vaše záda. A musíme se také řídit určitými zásadami...

Dva měsíce a třicet stop

Propamlskované stopy se musí zažít, proto nestačí jen určitý počet stop, ale i doba, po kterou tyto stopy budeme vypracovávat. Dva měsíce a počet třicet je nejmenší množství. Platí obě veličiny. Tuto etapu opravdu neopustíme dříve než za dva

měsíce a také ne dříve, než uděláme třicet stop (i kdyby to mělo trvat celou pětiletku). Zde se psu do mozku vypálí především tempo a samozřejmě i styl. Intenzivní vyčichání šlápoty, krok vpřed, vyčichání šlápoty, krok vpřed...

Zásadně „nenapovídat“

Kroky klademe normální délky s posunem a deset centimetrů zpět a umístěním pamlsku do přední části. Nejprve klademe šlápoty do jedné linie za sebou, později chodíme normální šířkou chůze. Krok nezkracujeme, používáme jeho přirozenou délku ve všech částech stopy, tedy i na lomech a před

Psa na stopě musíme slyšet!

předměty. Žádné napovídání drobením kroků. Pokud psa naučíme na upozornění, že přijde lom nebo předmět, drobením (zmenšováním) kroku, budeme mít na cizích stopách problém. Dokonce dva. V prvním případě, pokud nám kladeč „nezadrobí“ krok, psa lom překvapí a může ho přejít. V druhém případě kladeč zdrobní kroky, zpomalí nebo se zastaví pro zorientování se a váš pes ví, že bude lom a začne ho hledat. A to i v místě, kde žádný není!

Nesmí jen zobat

Pamlsky postupně zmenšujeme až do velikosti „pravého diamantu v zásnubním prstenu“. Samozřejmě postupně. Začínáme na velikosti 1 x 1 x 1 cm a půlíme, čtvrtíme a osminkujeme. Používáme-li granule, doporučuji dávat vlhčené. Pokud jsou suché, pes je chroupe a další vteřinu nečichá, ale žere. V horším případě se jimi i dusí. Odměny musí v mžiku zhltnout a jít dál. Pamlsky se svou barvou nesmí příliš lišit od terénu. Pak by se nám pes opravdu změnil ve slepici a nečuchal by. Navíc bychom si té metamorfózy ani nevšimli, přesvědčení, jak pěkně pracuje. Psa na stopě musíme slyšet! Když dobře čuchá, slyšíme, jak do nozder saje vzduch, případně funí do šlápoty, aby uvedl pachové molekuly do pohybu a mohl je lépe zachytit. Jakmile jen zobe, je něco špatně. Třeba mu už roste hřebínek...

Nikdy ne rovně

Žádný úsek nešlapeme rovně. Jen samé hady. Každá šlápotka směřuje trochu jinam a pes je nucen neustále intenzivně čichat. Když zkušenému psu, obdařenému i řadou zkoušek, našlapeme znenadání „hada“, má většinou velký problém. Je zvyklý lajdat. Na běžném, rovném úseku mu stačí čichnout jen několikrát pro jistotu, ale rvát se s každou šlápotou neumí. Zvláště psi z FHáček, kde jsou již

stopy dlouhé, často chybují na oblouku. Na FH2 je tedy oblouk právě proto, aby prověřil schopnost psa alespoň v tomto úseku soustředěně čichat každou šlápotu.

S křídou jen do lesa

Pokud je třeba na stopě označit nějaké místo, třeba lom nebo v budoucnu křížení, použijeme kovové dráty, ale nezapichujeme je přímo do stopy, raději kousek bokem. Potřebujeme-li označit lom, doporučuji zapíchnout drát a lom udělat až deset metrů za ním. Když pak stojíme u drátu, pes je na lomu. Pokud jsme postupovali pěkně pomalu a systematicky, podobné pomůcky až do zmiňovaných křížení nebudeme potřebovat. Podle chování psa zcela určitě poznáme, že je na lomu. Obdobné platí i o předmětech a jejich značení. Někdo používá různé křídly a barvy pro značení. V tom nemohu pomoci. Nemám žádnou osobní zkušenost. Nikdy jsem nic podobného nepoužíval. Kecám, vlastně kdysi dávno jsem používal školní křidu na stopách v lese. Někde jsem to vyčetl a dělal značky na kůru stromů, kde mi stopa měnila směr. No, tak do lesa s křídou.

Žádný strach!

Stopu pozvolna prodlužujeme. Začínáme na padesáti krocích, končíme na třista až čtyřista krocích. Tedy každá stopa je asi o deset kroků delší než předcházející. Stáří stopy střídáme od patnáctiminut do jedné hodiny. Žádný strach! Náš pes má na mnohem starší stopy. Nad hodinu bych ale zatím zbytečně nešel. Když naučíme psa chodit jen staré stopy, pak nám na čerstvé klesne intenzita soustředění a chtivý projev. Bude to pro něj moc lehké. Při přípravě na zkoušku, kde je stopa např. čtyřicet minut dělám stopy maximálně dvojnásobně

staré. Raději je ztížím tím, že lomy udělám ostřejší, předměty menší nebo jakkoliv zapojím těžší vliv prostředí, rušivé prvky a nevím, co koho ještě napadne.

Nejčastěji na hlíně

Pracujeme na různých podkladech. Nejčastěji se snažíme pracovat na hlíně. Klidně už děláme přechody mezi různými terény. U přechodu platí zásada „z lehčího do těžšího“! V těžším můžete použít lákavější (tzv. áčkové) pamlsky. V opačném pořadí by měl pes snahu hledat stopu v lehčím terénu. Doporučuji našlapat ji na hlíně podél trávy nebo osení. Od trávy tak 50 – 80 cm. Ale tady opatrně s větrem. Měl by vát od trávy k hlíně. Pokud jste zatím pracovali hlavně na zeleném, uvidíte snahu psa hledat stopu v trávě a vyhnout se hlíně. Jeho pokusy se budou v průběhu úseku opakovat! Zkuste si i jeden úsek i v brázdě mezi bramborami. Zvlášť pokud jsou už vzrostlé, může mít pes problém. Ne s pachem, ale z úzkého prostředí.

At' je horko nebo mráz

Stopy šlapeme v různých klimatických podmínkách a různých denních dobách. Není od věci vyzkoušet si i silný vítr a aktivně vyhledávat těžké podmínky. Zde bych však doporučil, nejprve si ověřit schopnosti psa ve čtverci.

Od čtverečků ke krabičkám

Na stopu umístíme několik malých plastových krabiček, ve kterých máme větší množství pamlsků. Ideální je

krabičky zašlápnout do měkké půdy nebo pomocí zahradní lopatky udělat malý důlek a tam krabičku schovat. Po nalezení ji psovi vysypeme jako velkou odměnu, Krabičky nám nahradí čtverečky, které jsme z průběhu stop odstranili. Časem chceme po psu, aby je označil zalehnutím. Vysypeme je psu mezi přední nohy a přidržíme ho mírným tlakem na hřbet, aby je spořádal vleže. Dnes jsou krabičky ještě navíc, ale časem je při odbourávání pamlsků (nejdříve za dva měsíce a třicet stop) budeme moc a moc potřebovat.

Vyvenčit a vyběhat

Pokud máme psa s velkým temperamentem, necháme ho před stopou nejen vyvenčit, ale klidně ,u dopřejeme i velké vylítání. Nejhorší je vzít psa z kotce, hodit ho do vozíku a pak hned na stopu. Případně jen vyvenčení. Ne, ne, ne! Dopřát mu komfortní vyvenčení, výběh, pak teprve do vozíku a na pole. Jen musíme ještě udělat čas na jeho zklidnění a vydýchání. Minimálně patnáct minut.

Pot a slzy

Před každou stopou si uděláme čtverec. Byť by měl být smyboický. Alespoň pár minut. Aby se pes psychicky připravil na klidnou, systematickou práci. Čtverec může být třeba jen deset metrů od nášlapu. Jakmile ho pes doončí, převedeme jej k nášlapu a pokračujeme stopou. Pokud je i po prvním čtverci

Raději opusťte milenku, ale čtvercům zůstaňte věrní.

příliš hektický, klidně připravíme ještě jeden čtverec. K nášlapu musíme jít s relativně klidným psem! Musí mít pořád zájem o stopu, ale nesmí být zbrklý ani zatátý. (pamatujete jak jsme zpočátku seriálu hovořili o řízené

motivaci? Že se dá motivace lépe tlumit než zvyšovat? Už je to tady!) To znamená dalších třicet čtverců! A nezapomeňte stále procvičovat předměty, pořád mimo stopu. Ať jsou rychlé a přesné. Až je dáme do stopy, už musí být perfektní. U každé stopy již intenzivně trénujeme ovladatelnost při příchodu, postrojení, podávání hlášení a uvádění na nášlap. Jo, nemáte to se mnou lehké, ale sliboval jsem pot a slzy! A čtverce budete stejně dělat celý život. Ty se neopouští. Raději opusťte milenku, ale čtvercům zůstaňte věrní. Zásady máme, tak tedy do toho!